

O d v j e t n i k
Vukmanović Sanja
Ul. Milana Šufflaya 15 a
BJELOVAR, 043/214-628

Na broj: Ovr-3226/2018

OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
Stalna služba u Daruvaru
Stjepana Radića 27
43 500 DARUVAR

Ovrhovoditelj : Stečajna masa iza TRGOVAČKO KRIŽEVCI d.d. – u stečaju,
OIB:60632520189, sa sjedištem u Mali Bukovec, Dubovica 4, zastupana po
stečajnom upravitelju Kosec Zlatku OIB:70875793577, iz Dubovice, Dubovica
4, koje zastupa Vukmanović Sanja, odvjetnica iz Bjelovara.

Ovršenik: VUKOVIĆ ĐURO, OIB:91983464566, iz Gračini kbr. 64, Križevci, zastupan po
Vuković Ivanu, odvjetniku iz Križevaca.

Ž A L B A
ovrhovoditelja

3 puta
punomoć u spis

protiv rješenja o obustavi ovrhe
broj gornji od 22. 02. 2023. godine

Pobijanim rješenjem obustavlja se ovrha na novčanim sredstvima ovršenika, te se ukidaju sve provedene ovršne radnje.

Označeno rješenje pobijam zbog:

- zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka
- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava

Žalbeni razlog bitne povrede odredaba postupaka nalazim u tome što postoji proturječje između izreke pobijanog rješenja i razloga navedenih u obrazloženju, u dijelu gdje se navodi da je ovrha postala nemoguća iz razloga što je ovršna isprava djelomično izmijenjena.

Pri tome sud gubi iz vida da se ova ovrha provodi temeljem pravomoćne i ovršne kaznene presude Županijskog suda u Koprivnici broj: K-12/02-146 od 02. lipnja 2005. godine, a potvrđene presudom Vrhovnog suda RH br. KŽ-874/05-6 od 03. 04. 2007. g.

Upravo navedena kaznena presuda predstavlja ovršnu ispravu u ovom postupku, a ta presuda kao ovršna isprava nije djelomično pravomoćno izmijenjena, kako se to pogrešno navodi u točki 4. obrazloženja.

Jedina promjena je nastupila jedino temeljem presude Županijskog suda u Dubrovniku br. Gž-673/2022-2 od 14. prosinca 2022. g., a kojom presudom je djelomično potvrđena, a djelomično preinačena presuda Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Križevcima br. P-1054/2017-31 od 15. 11. 2021. g.

Ta presuda donijeta je u parničnom postupku koji je pokrenut tužbom ovršenika radi proglašenja ove ovrhe nedopuštenom i ta drugostupanjska presuda ima sasvim suprotan pravni značaj od onog kako to pogrešno tumači ovršni sud u pobijanom rješenju.

Naime, tom presudom jedino je potvrđena prvostupanjska presuda u dijelu točke I. izreke i to za potraživanja zakonskih zateznih kamata na glavnici i troškove počev od 11. listopada 2007. g. do isplate.

Međutim, tom istom drugostupanjskom presudom, preinačen je preostali odbijajući dio prvostupanjske presude i to na način da je odbijen tužbeni zahtjev kojim se traži proglašenje nedopuštenosti ovrhe u odnosu na potraživanje od 162.195,00 kn i 22.537,99 kn, što dakle znači da se ovrha u odnosu na ovaj dio potraživanja, tj. na glavnici i troškove od ukupno 184.732,99 kn ima nastaviti, a ne obustaviti!

Dakle, ovršni sud izreku citirane drugostupanjske presude, tumači na način da je zbog sadržaja iste ovrha postala nemoguća, što je u izričitoj suprotnosti sa smislom i sadržajem te presude.

Ovo znači da postoji suprotnost između izreke pobijanog rješenja i njegovog obrazloženja, a posebno postoji proturječenost između sadržaja isprave, tj. drugostupanjske presude br. Gž-673/2022-2 od 14. prosinca 2022. g. i onoga što ovršni sud navodi o sadržaju te presude.

Dokaz: uvid u presudu Županijskog suda u Dubrovniku br. Gž-673/2022-2 od 14. prosinca 2022. g.

Time je ostvaren i žalbeni razlog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, budući da su ispunjene zakonske pretpostavke da se ova ovrha nastavi u odnosu na glavnici od 162.195,00 kn te na iznos troškova od 22.537,99 kn, tj. za iznos od sveukupno 184.732,99 kn.

Naime, tijekom ovršnog postupka ovrhovoditelj je predložio obustavu ovrhe upravo za iznos od 184.732,99 kn (162.195,00 + 22.537,99 kn), jer je taj iznos ovršenik dragovoljno uplatio za korist ovrhovoditelja još tijekom 2009. godine.

Dokaz: preslika Potvrde Trgovačkog suda u Bjelovaru od 15. 12. 2009. g., te uplatnice na navedeni iznos.

U tom podnesku ovrhovoditelja od 30. rujna 2021. g. nedvosmisleno je navedeno da se prijedlog za obustavu ovrhe za iznos od 184.732,99 kn **jedino i isključivo odnosi na troškove i zakonske zatezne kamate** na glavnici, a ne i na samu glavnici, a sve primjenom odredaba o redoslijedu namirenja tražbina po kojima se glavnica naplaćuje zadnja, a ne prva.

Dokaz: uvid u navedeni podnesak od 30. rujna 2021. g., a koji se opreza radi ponovno dostavlja u privitku ove žalbe.

Temeljem tog i takvog podneska ovrhovoditelja, ovršni sud je dana 01. listopada 2021. g., donio rješenje br. Ovr-3226/2018-89 kojim je djelomično obustavio ovrhu i to za iznos tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 184.732,99 kn.

Dokaz: preslika citiranog rješenja suda od 01. listopada 2021. g.

Na to se rješenje sada poziva i ovršni sud i spominje ga u točki 2. pobijanog rješenja.

Međutim, tim rješenjem nije obustavljena ovrha kako to sud pogrešno tumači u odnosu na glavnica od 162.195,00 kn i za 22.537,99 kn, već je za taj iznos obustavljena ovrha na zateznim kamatama koje pripadaju ovrhovoditelju na taj iznos počev od 11. listopada 2007. g. do isplate.

U trenutku obustave za navedeni iznos, dospjeli iznos zateznih kamata daleko je premašio iznos od 184.732,99 kn, tako da se ne može smatrati da je tim iznosom plaćena i glavnica iz ovršne isprave.

Sve ovo tim više što je u trenutku kada je ovršenik uplatio označeni iznos od 184.732,99 kn, a što je bilo 2009. g., iznos zateznih kamata koji je time plaćen, nije bio u zastari, pa se ne može smatrati stjecanjem bez osnova, a niti sada 2023. godine može predstavljati razlog za prijeboj sa nesporno neplaćenom glavnicom, a što utvrđuje i drugostupanjski sud u svojoj presudi od 14. prosinca 2022. g.

Upravo u odnosu na suštinski dio drugostupanjske presude Županijskog suda u Dubrovniku br. Gž-673/2022-2 od 14. prosinca 2022. g., ovršni sud je zauzeo potpuno pogrešan pravni i činjenični stav, te je tu presudu pogrešno tumačeći ocijenio zaprekom za daljnje vođenje ovrhe, tj. ocijenio ju je kao razlog zbog koje je ovrha postala nemoguća.

Sve suprotno proizlazi iz te presude jer ona ne da je razlog za obustavu ovrhe, već je razlog za njezin nastavak i to upravo po sadržaju i smislu kako je njome presuđeno i kako je i predloženo od strane ovrhovoditelja u podnesku od 01. 02. 2023. g.

Dokaz: uvid u navedeni podnesak ovrhovoditelja, a koji se opreza radi dostavlja i u privitku ove žalbe.

Citiranom drugostupanjskom presudom izričito je utvrđeno, da je od strane ovršenika tužbom pobijana ovrha i nadalje osnovana i dopuštena u dijelu u kojem se odnosi na potraživanja od 162.195,00 kn i 22. 537,99 kn, tj. za iznos od 184.732,99 kn, a što čini glavnica (točka I. b. izreke drugostupanjske presude).

Istom presudom ovrha je proglašena nedopuštenom u odnosu na potraživanje zakonskih zateznih kamata na iznos od 162.195,00 kn i na 22.537,99 kn počev od 11. listopada 2007. g. pa do isplate (točka 1. a. drugostupanjske izreke).

Dakle, kako je ovrha obustavljena za iznos od 184.732,99 kn, a što čini kamate na glavnica i što se utvrđuje i drugostupanjskom presudom, a što se posebno obrazlaže na strani 4 drugostupanjske presude, jasno se utvrđuje da tuženik, tj. ovrhovoditelj i nadalje ima pravo na ovrhu vezano za glavnica, a da nema pravo jedino na naplatu kamata na tu glavnica (točka 1., točka 11. i 11.1 na strani 4 drugostupanjske presude).

Vezano za zakonsku zateznu kamatu, radi naplate koje je također pobijana ovrha određena, drugostupanjski sud je utvrdio da se radi o ostvarenju prigovora zastare, pa da radi toga je ovrha nedopuštena u odnosu na zahtjev za plaćanjem kamate.

Upravo u ovom dijelu je vrlo bitno pravilno ocijeniti da je uplaćeni iznos 2009. godine u iznosu od 184.732,99 kn, a shodno redosljedu namirenja propisanom čl. 313. ZOO-a, predstavljao namirenje zateznih kamata, a ne i glavnice, te da tim plaćanjem dužnik Vuković Đuro nije imao pravo odrediti što tim iznosom plaća, te koje kamate su u trenutku te uplate iznosile više od uplaćene svote i nisu bile u zastari.

Dokaz: kao naprijed, te uvid u ovršni spis i parnični spis Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Križevcima posl. br. P-1054/2017, te posebno u drugostupanjsku presudu Županijskog suda u Dubrovniku br. Gž-673/2022-2 od 14. prosinca 2022. g., koja se opreza radi dostavlja i u privitku ove žalbe.

Na ovako pogrešno utvrđeno činjenično stanje, pogrešno je primijenjeno i materijalno pravo, tj. odredbe Ovršnog zakona iz čl. 72. st. 1., 2. i 6., koje propisuju obustavu ovrhe u slučajevima kada ovršna isprava bude djelomično izmijenjena i kada radi toga ovrha postane nemoguća.

Kako je već objašnjeno presuda kaznenog suda kao ovršna isprava, uopće nije mijenjana drugostupanjskom presudom ŽS u Dubrovniku, već je samo ocjenjena da je u odnosu na potraživanje kamate na glavicu utvrđenu tom presudom nastupila zastara.

Isto tako, zbog označene presude ovrha nije postala nemoguća u odnosu na glavicu, već upravo suprotno ocijenjena je dopuštenom i zakonitom!

Zbog navedenih razloga, ovrhovoditelj po punomoćniku

p r e d l a ž e

da nadležni županijski sud uvaži ovu žalbu na način da pobijano rješenje ukine i predmet vrati ovršnom sudu na ponovno rješavanje, a podredno da ga preinači tako da donese rješenje o nastavku ovrhe za iznos od 184.732,99 kn, tj za iznose od 162.195,00 kn i 22.537,99 kn, a što s obzirom na promjenu valute obveze sada iznosi 24.518,28 eur.

Ovrhovoditelj potražuje slijedeći trošak:

- za sastav žalbe (Tbr. 13. t.1.).....622,14 eur/4.687,50 kn

U Bjelovaru, 12. ožujka 2023. godine.

Za ovrhovoditelja: